

Πάλμα τοῦ νεωτέρου.

Αφροδίτη καὶ Ἔρως.

έπανέκτησαν τὸν κ. Ὁθωναῖον. Ἡ Ἐθν. Πινακοθήκη κλειστὴ καὶ κατὰ τὸ 1910...

Ἐν Εὐφόρῳ δὲ τὸν ἵδρυσις ἀνδριάντων καὶ μνημείων ἀδιάκοπος, ἰδίως ἐν Γαλλίᾳ.

Τὸ Θέατρον ἀνεστατώθη ἀπὸ τὸ δεῦν λάλημα τοῦ Σαντεκλέο. Ἐκ τῶν ἄλλων νέων ἔργων ἐπιτυχίαν ἔστησεν ἡ «Μωρὰ Παρθένος» τοῦ Μπαταίγ.

Ἐν Ἑλλάδι ἐδόθησαν πρωτότυπα ἔργα τὰ ἔξῆς: Ἀτμόσφαιρα—¹Αδελφή—²Ιόνη—³Ἀνθρωπός μας—⁴Ο κομήτης τοῦ Χάλεϋ—⁵Μαρία Πενταγύτισσα—⁶Μπούκοτάζ—⁷Πειρασμός — Τὰ μάτια τοῦ παπποῦ—⁸Απόκληδοι—⁹Λίνα Δράκα—¹⁰Νέα Παναύγινα—¹¹Νέος Κινηματογράφος—¹²Αγγέλω—τὰ μονόπρακτα τῶν κ.κ. Κολοκοτρόνη, ¹³γνήνου, δεσπ. Ζωγράφου,—οἱ Σκλήβοι—¹⁴Άμαρτίου γονέων—Διά τὸ χρῆμα—Εἴνα Μαρία καλπ.—¹⁵Φιλάρεσσος—Τὸ καινούργιο σπήτη—Τὸ ξεροίζωμα—¹⁶Ο Βασιλῆς ¹⁷Ανήλιαγος, —¹⁸Υπεράνω τοῦ κόσμου τούτου —¹⁹Ο ξένος. Ἐκ τούτων ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ ²⁰Ἀβρωφείου ἔχειριστόνησεν ὡς τὰ σχετικῶς καλλίτερα τέσσαρα, ἀσπλάγχνως διομελήσασα τὸ ἔπαυθλον. Ἐκ τῶν ἄλλων παραστασῶν δέον νὰ μνημονεύθῃ ἡ «Δυσιστράτη» κατὰ μετάφρασιν ἐκ τοῦ... Γαλλικοῦ, ἡ ἐμφάνισις ὡς Ἀντιγόνης τῆς Κυρέλης, ἡ παράστασις τοῦ Κυρίου «Ἐπινεωρητοῦ» ὑπὸ ἔργασις τεχνῶν ὑπὲρ τοῦ Φθισιατρείου, εἰς τὸ δόποῖον ὅφειλομεν καὶ τὰς τὸ πρῶτον εἰσαγομένας παρ' ἡμῖν πλα-

στικάς εἰκόνας, ἡ ἐμφάνισις τῆς μιμογράφου καὶ χορευτίας Θέσπιδος, ὁμοίως τῆς ὑψηφώνου κ. Ρεβέκκας ἐν τῷ Ἑλλ. μελοδράματι. Ἐγένοντο τὰ ἐγκαύματα τοῦ ἐν Τριπόλει Μαλλιαροπούλειον θεάτρου καὶ ἀνεκαύματα τελείως τὸ Δημοτικὸν τῶν Ἀθηνῶν. Ξένοι θίασοι ἥλθον εἰς Ἀθήνας οἱ τοῦ Δομπάρδο, τοῦ Καστελάνο καὶ Γαλλικὴ ὀπερέττα ²¹Ἡ ἐλευσίς τῆς Ντόμαρ, τῆς Τέρρας, τῆς Τουταίν, τῆς Πουζέ, τῆς Παρνύ, τῆς Μπωζέ, τῆς Ρεζάν καὶ τῆς Γκαλβάνου ἐπιτυχίας ἔξαιρετικάς. Συχνὴ ἡ παράστασις ἀρχαίων ἔργων ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἐν Ἀμερικῇ. Ἀναφέρομεν τὴν παράστασιν τοῦ «Οἰδίποδος Τυράννου» ἐν Βέρολίνῳ, τῆς «Λυσιστράτης» ἐν Λονδίνῳ εἰς τὸ κτισθέν ἀριστοκρατικὸν θέατρον τῆς Κήγκεσον καὶ τῆς ²²Ηλέκτρας ἐν Λονδίνῳ.

Δένου νὰ ἔξαρθωσιν αἱ παραστάσεις τοῦ Θ. Οίκονόμου, ὡς καθαρῶς φιλολογικαὶ.

Εἰς Παρισίους παρεστάθη καὶ ἐν ἔργον ²³Ἑλλην. ὑπόθεσεως. Ἡ ²⁴Κατάκτησις τῶν Ἀθηνῶν τοῦ de Bois.

Τὸ Μουσεικὴ κίνησις ἐν γένει τείνει εἰς νέαν ὅλως ἀκμήν. Ὁ «²⁵Ιππότης τῶν Ρόδων» τοῦ Στράτους, ἡ «²⁶Ιζαμπῶ» τοῦ Μασκάνη, ἡ «²⁷Κόδη τῆς Δύσεως» τοῦ Πουτσίνη, ἡ «²⁸Σεμίραμις» τοῦ Ρεσπίγγη ἐπευφημήθησαν ζωηρότατα.

Ἐν Ἀθήναις τὰ δόνο ²⁹Ωδεῖα φιλοτίμως εἰργάσθησαν. Αἱ συμφωνικαὶ συναυλίαι τοῦ ³⁰Ωδείου Ἀθηνῶν ἀπε-